

gen Udgift som hidtil, vil den alligevel kunne være nogenlunde tjent med det Arrangement, som her er tænkt truffen.

Det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) omtalte, at der foruden den Afgift, som man her tænker at ophæve, tillige eksisterer en anden Afgift. Jeg maa dog bemærke, at den Afgift, der tales om i Øjeblikket, kaldes Barreafgiften, medens den Afgift, som det ærede Medlem omtalte, benævnes Baakeafgiften, en Afgift paa 3 Øre pr. Registerton paa alle Skibe, som Aalborg Havn har faaet Tilladelse til at opkræve for Vedligeholdelse af en Havn, der kaldes Blødens Pæle, som det ærede Medlem meget rigtig nævnedes, men der er tillige ogsaa andre Forpligtelser, saaledes som Vedligeholdelse af Fyrene ude paa Korsholm Baaker. Det er de Forpligtelser, som paahviler Aalborg Havn for at kunne opkræve denne Afgift. Jeg vil gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at hvad Havnen ved Blødens Pæle angaar, svarer den jo ikke mere til sin Bestemmelse, og det er meget sjældent vistnok, at der er Skibe, der lægge op der om Vinteren, men det kommer jo af, at Aalborg Havn har truffet andre Foranstaltninger til Fremme af Skibsfarten i Fjorden. Aalborg Havn har saaledes anskaffet sig en Isbryder, og naar denne Isbryder bryder Isen paa Fjorden, behøve Skibene ikke at lægge sig i Nødhavn ved Blødens Pæle, men kunne sejle op til Aalborg eller maaske længere. Desuden har Aalborg Havn ogsaa paataget sig en Udvidelse eller Istandsættelse af Hals Havn, hvor Skibe jo ogsaa kunne lægge til for Eftertiden. Men saa har Aalborg Kommune endvidere etableret et fuldstændigt Fyrliniesystem fra Hals op til Aalborg, og det er dog ogsaa til Nytte for den almindelige Skibsfart, idet Skibe, som skulle længere Vest paa, kunne benytte og ogsaa benytte dette Fyrliniesystem; der betales jo nemlig slet ingen Afgift deraf. Fyrliniesystemet er ganske vist indrettet for nogle Penge, som Staten havde beroende ovre i Aalborg Bys Pontonbrokasse, men hele Vedligeholdelsen og Tilsynet med dette Fyrliniesystem, som i Virkeligheden ikke er nogen lille Udgift, paahviler fremdeles Aalborg Havn. Hvis man derfor sammenholder, hvad der nu paahviler Havnen af den Slags Ting, som befordres og tjener til den almindelige Skibsfarts og Frekvenses Vel, imod hvad der har været en Forpligtelse over for Aalborg Kommune for denne Afgifts Opkrævelse, tror jeg, man kan sige, at Aalborg Havn yder fuldt Vederlag for denne

□

Afgift. Et andet Spørgsmaal er jo, om den alligevel burde bibeholdes, eller om den burde ophæves, men det bliver i saa Tilfælde, synes jeg, et Spørgsmaal om, hvor vidt der saa maa ydes Aalborg Havn en Erstatning enten i den ene eller den anden Form for de Foretagender, som den har udført til Søfartens Fremme i Almindelighed paa Limfjorden.

N. Andersen: Næst efter at bringe den højtærede Minister en Tak for den velvillige Maade, hvorpaa han tog mod det lille Forslag, for hvilket jeg har gjort mig til Ordfører, vil jeg gerne rette et Par Bemærkninger til den højtærede Minister angaaende hans Udtalelser om Vandbygningsvæsenets Stilling til Forslaget. Jeg var ikke i Tvivl om, at Vandbygningsdirektøren med den for ham karakteristiske Forsigtighed, som er rigtig, en Forsigtighed, der er ret vidtgaende, navnlig over for Forslag, der komme frem uden Paavirkning fra hans Side, vilde have stor Betænkelighed ved at gaa ind paa dette Forslag, saa meget mere som det er en bekendt Sag, at Vandbygningsdirektøren har været Medlem af Vestkysthavnekommissionen og der har haft Løjlighed til at tage Afstand fra dette Spørgsmaal. Men naar Vandbygningsdirektøren i Samstemning med Kommissionens Betænkning paa ny udtaler, at det og det Forhold med Hensyn til Dybdekurverne er saadan og saadan forandret i Tidernes Løb, er det nærmest — det maa den højtærede Minister give mig Lov til at sige — Naiviteten, thi det beviser absolut intet, og hvis det beviste noget, gaar Beviset i Retning af, at jeg har Ret, nemlig at det smalle Løb ikke sander til. Det, at Kurverne have nærmet sig hinanden saa stærkt, som de nu have, vil med andre Ord sige, for at bruge et Sprogbrug, som alle forstaa, at Sejlløbet er indsnævret saa stærkt, som det er, og desuagtet har beholdt sin fulde Dybde. Det har ikke alene den Dybde, det havde for hundrede Aar siden, men det har vist sig, at Strømmen har været stærk nok til at skære ud i Grunden, saa at der, hvor Sejlløbet nu ligger, er mere Vand end for hundrede Aar siden. Men er dette Tilfældet, er dermed godtgjort, at jeg har Ret; naar jeg gaar ud fra, at den udstrømmende Vandmængde, der kommer fra Søerne Nord i Landet, er tilstrækkelig til at holde Sejlløbet i den Dybde, det har, og det forøges i betydelig Grad og samtidig med og i samme Grad, som Bredden indskrænkes. Hvad Vandbygningsdirektøren vil godtgøre